

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΥΟ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΕΣ

Η Τζόαν κ' η Μάργκαρετ ήταν πολύ αγαπημένες φίλες. Χρόνια τότε να γράφει τα ίδια πράγματα σε όλες.

— Έγώ, Έλεγε η πλούσια Μάργκαρετ, θ' αγαπήσω έναν σοβαρό κ' αδατήρο άνδρα, ο οποίος θα κάνει μόνο ό,τι του περνάει από το κεφάλι. Βασήθηκα πια τους ανήθικους νέους των σαλονιών που διαρκώς μου λένε ότι έχω έσομο και συμφουσίω πάντα μαζύ μου. Έτσι μόνο θα καταλάβω ότι είμαι γυναίκα και θα έχω το δικαίωμα να τον βασανίσω με τα νύχια μου και με τα πικρατά μου...

— Και γιατί να τον βασανίσω; άπορούσε με το δίκιο της η ασθηματική Τζόαν.

— Γιατί θα τον αγαπάω, δήλωνε με την παράξενη λογική της η Μάργκαρετ. Ο έρωτας, ο αληθινός έρωτας ποτέ δεν εκδηλώνεται με χάδια και τρυφερότητας. Φιμωμένες και υποφέρειμες μόνο για ένα πρόσωπο που αγαπάς. Έτσι ποτέ να συνοχηρηθής έπειτά έναν έξονα; Ο άγνωστος σ' ατήνει αδιάφορη για ό,τι και να κάνει. Άκόμη κ' όταν κρεμαστή.

Κι' η Τζόαν αναγκαζόταν να παραδεχθεί στο τέλος ότι η αλήθεια είχε έλθει. Έτσι ήταν τα πράγματα όσων άσοιθώς έλεγε. Αυτό το ήξερε κ' από την ίδια την πείρα της. Τρείς φορές είχε γελαστή στη ζωή της. Και πάντα με τον ίδιο τρόπο: με τη μέθοδο των χαδιών.

Την πρώτη φορά, είχε αγατήσει έναν άμοσορο χορευτή τον Μιλτιάδη Νόρασι. Χόρευε κάθε βράδυ μαζύ του στις παλινέλιξ αίθουσες του «Ρίτζ» και λιποθυμούσε στην άγκαλιά του από τα τρυφερά λόγια που της έλεγε.

Μιά μέρα όμως ανέκαλυψε ότι αυτός ο ίδανός χορευτής είχε γυναίκα και παιδί! Ο Νόρασι της έλεγε ένα σωρό ψευτές για να της άσοπά χουμάτα και να τα γλιετάνε μαζύ με την σέγγυό του. Έτσι η Τζόαν αναγκάστηκε με λύπη της να τον άσοχωριστή κ' έμεινε λίγους μήνες χωρίς φίλες και χωρίς αίσθημα κ'ς συγγουήσεις.

Έπειτα έκανε τη γνωριμία ενός πρωταθλητού του τένις, του Τέντυ Στούαρτ. Ήταν ένα καλολιμένο παλληκάρι, άμοσορο και γεμάτο ζωή. Ο Τέντυ άμως θεωρούσε ως σπάρο κ' αυτόν άκόμη τον έρωτα. Κι' έπειδή είχε πολλές θαμιάσεις, αναγκαζόταν

Κι' έτσι έμεινε κ' η Τζόαν ένδοιουασιμένη από τη γνωριμία του. Κάθε φορά που άκούγε να κατηγορούν ως άναίσθητο τον Στούαρτ, θύανε και διαμαρτυρόταν μ' όλη την δύναμη της καρδιάς της.

— Ο Τέντυ, έλεγε, είναι ένας πραγματικός ετζέντελ... Κρατάει το λόγο του και δεν δίνει ποτέ ψευτικές άποψέσεις!

Μιά μιά μέρα ένας από τους νέους που την τρυφερούσαν, χωρίς να κατανοούν να της άποασάσουν ούτε ένα δέλωμα, θέλησε να την έλκρηθή και να της κόρη μιά και καλή τον θαμιασού της για τον Στούαρτ. Κατόρθωσε να πάρη από τις εθθμίες φίλες του Τέντυ ένα γράμμα του και της το έστειλε. Ήταν άσοιθώς άμοσο με το ότι άρθθθών κέντε γράμματα του αγαπημένου της. Δέφερε μόνο σ' άμια τις γυναικείες από το έρωτα και στη διάθθθθ.

Η Τζόαν κατάλαβε τότε το παιχνίδι του πρωταθλητού. Και, για να γλιετση μιά για πάντα μαζύ του, διάβασε ένα θράδυ όλα του τα γράμματα στους κλειμαίνους της και τον έκανε να έξαρωνσθή από τον κόπο των γυνωστών της.

Η τρέντα έρωτική άστορία της ήσαν ο Χόμορ Κόμορι, ο γυός του Έντουαρντ Κόμορι, του καλλιού κληροού. Αυτός ο νέος είχε κληρονομήσει από τον πατέρα του τη ναρία των μακρινών ταξιδιών. Άνταρ όταν διακόξ ναύατος άμνον θηλαίου και άκόλασε κάθε κληρονομού τίποτ τουτέκι. Άκόσο ήταν άσοιθώς άσοιθώς και ψεύτης. Τρομάξ άκόμη και με το έρωτικό άνο για μιά πόρτα. Μά με τις γυναικείες ήσαν άσοιθώς άσοιθώς. Μόνο που τις κλειμαίναν ναύατος, χωρίς άμως να νά έρη το θάρο να νά νά το έλκρηθή.

Η Τζόαν, όταν κατάλαβε έη κ' σ' ό-ή της άσοά άπατήθηκε στην έλκρη της, άσοιθώς να μη κλέξεν π'ά από άόνα της άγάτης. Ο άμνος να ποάμια να έθον άμια τους γουός να έπ'άξεν να άμωσνήθη μιά άσοάθεια στη ζωή της. Έλεγε χόσα το θάρο της. Γι' αυτό κηάρισε τη φίλη της, τη Μάργκαρετ, που είχε άσοφασεί να μην άγατήη παρά έναν άνατό άνδρα.

Κι' αυτός ο άνδρας δεν άορηγε να ποροιασθή και ν' άναστατόση την καρδιά της. Ήταν ένας άπόξ άμωστος, χωρίς τίποτε το

'Η Τζόαν τη έβριχε σ' άπελιτιστική κατάσταση.

έντατοςσάο έπανάο του. Είχε βασανιστή πάρα πολύ στα πρώτα χρόνια της ζωής του κ' ή περίοο του τόν είχε διδάξει να μην όμολογή τις αδυναμίες του, ούτε να περιποιητά έξωμερικά τους ανθρώπους. Κανένος δέν είχε την ανάγκη. Μιά κληρονομιά του είχε έξασφαλσίσει μιά άνετη ζωή και γ' αυτό έχανε τόν καρπό τόν στις διάφορες λύσεις. "Όταν τόν συνίστησαν στη Μάργκαρετ, διητήρησε τό χωρασμένο ύψος του και της είχε δυό-τρία τυπικά λόγια. "Υστερα την έέχασε και άρχισε να συζητάει τά γεγονότα της μέρας.

— Γιατί φρόνιμες τόσο ψυχρά στη Μάργκαρετ Ρόγκερς, τού παρατήρησαν οι φίλοι του. Είνε μιά από τις πιο όμορφες και τις πιο πλούσιες νέες τού Λονδίνου.

— Ο Ντέμ Γουόλινγκ γέλασε με την καρδιά του. — Αυτό τό πρόσωπο, τούς δήλωσε, δέν πρόκειται να παίξη κανένα ρόλο στη ζωή μου. Για ποιά λόγο να χάσω την ώρα μου μαζί του ;

Οι φίλοι του δέν έχασαν τήν ευκαιρία να πειράξουν τη Μάργκαρετ. Την πλησίασαν λοιπόν με τρόπο και της διεδίδασαν τά λόγια που είχε πει γ' αυτήν ο Ντέμ.

— Έκείνη έδάρκασε τά χείλη της.

— Πούος είνε αυτός ; ρώτησε περίεργη. Θα ήθελα να ξέρω όλη την ιστορία του.

Μά ή ζωή τού Γουόλινγκ δέν είχε ενδιαφέρον. Ο Ντέμ ήταν ένας άνθρωπος, χωρίς όνειρα και χωρίς φιλοδοξίες. Έτσι τόν παρουσίασαν τούλάιστον οι φίλοι του. Μά ή Μάργκαρετ κατάλαβε ότι δέν της έλεγαν την αλήθεια.

"Όταν γύρισε στο σπίτι της, όλη τή νύχτα, δέν μπόρεσε να κλείσει μάτι. Διαρκώς σκεφτόταν τά λόγια που της είχαν πει για τόν Γουόλινγκ και διαρκώς θύμιανε με τόν έαυτό της που είχε αφήσει να τήν προσβάλλουν.

Η φίλη της ή Τζόαν τή βόηξε την όλη μέρα σ' άπελπιστική κατάσταση: Κατάχλωμη με κόκκινα τά μάτια από τόν πικρό. Κάθισε πάνω στο κρεβάτι της και τή ρώτησε με περιέργεια να της πει τί συμβαίνει.

Κι' εκείνη της διηγήθηκε όλη την ιστορία της δηλώνοντάς της στο τέλος :

— Πρέπει να μάθο ποιος είνε αυτός ο άνθρωπος. Θέλω κι' εσύ άκόμη να με βοηθήσει.

Έπειτα από λίγες μέρες λυνόταν τό μυστήριο τού Γουόλινγκ. Ήταν πράγματι, ένας άνωματικός άνθρωπος που είχε ύοκαμιά ένα σπορό άναποδιές, χωρίς ν' άπογοιτευθή και που είχε διατηρήσει πάντα μιά μεγάλη άισιοσύζια.

—Μου φαίνεται ότι έγω άρχισα να τόν αγαπώ, δήλωσε μιά μέρα ή Μάργκαρετ στη Τζόαν.

Και πράγματι, είχε ξετρελλαθή μ' αυτόν τόν ψυχρό κι' άδιάφορο άνθρωπο. Και έκανε τά πάντα για να τόν κατακτήσει. Κι' εκείνος που έβλεπε τά χρόνια του να περνούν χωρίς καμιά αισθηματική περιπέτεια, άήρησε την Μάργκαρετ να τόν παρασύρη στον έρωτά της. Και παντρεύτηκαν.

Λίγες όμοσ έδομοάδες άργότερα, ή Μάργκαρετ κατάλαβε ότι ο Ντέμ είχε αλλάξει. Της φρονόταν με μεγάλη τρυφερότητα και είχε χάσει όλη την αστήροτριά του. Δεχόταν όλες τις παρατηρήσεις της και ίκανοποιόσε όλες τις επιθυμίες.

— Πάντα όνιερνούσιον, της έλεγε, μιά τόσο όμορφη κι' άξιολόγητη γυναίκα. Είσοι για μένα ή ζωή μου. Θα κάνω ό,τι μου ζητήσης.

Μά ή Μάργκαρετ ήταν άπορηγόρητη. Διαρκώς έκλαγε στην άγκαλιά της φίλης της και της παραπονοόταν :

— Μ' αγαπάει τόσο πολύ που μ' έκανε υρίζει. Ποτέ δέν μου άρνείται τίποτε κι' εγώ πάλι να σπάσω γιατί δέν μπορώ να τού κάνω ούτε μιά τόσο διά συζυγική σσηνή...

Κ' ή Τζόαν προσπαόσε να τήν παρηγορήσει ενό μέσα της ή καρδιά σπάρταξε από τόν πόνο. Σκεφτόταν τόσο εύτυχισμένη θα ήταν άν είχε έναν τόσο άφοσιωμένο σζυγό. Μ' αυτό ήταν ένα άπραγματοποίητο όνειρο της ζωής της. Ή Τζόαν ήταν μοχαίο να δομαίη πάντα αισθηματικές άπογοιτενσεις, ενό ή Μάργκαρετ να στενοχωριέται γιατί κι' αυτός άκόμη ο δυνατός άνδρας που παντρεύτηκε, της συγχωροόσε όλα της τά κακίαια.

Ήταν κ' οι δυό διαταξιωμένες !

ΕΛΜΕΡ ΡΑΝΤΛΑΜ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Κάνετε όσον ήμπορείτε οικονομίας, έστο μικράς, άν δέν σας περιόσοον πολλά. Καταθέετε αυτός εις τό Ταμειντήριον της Έθνικής Τραπέζης. Έτσι άσφαλίζετε εντελώς τά λεπτά σας και μαζί με τούς τόκους, σχηματίζετε σιγά - σιγά ένα σεβαστόν κεφάλαιον άπαραίτητον διά τά γερήματα και διά κάθε έκτακην ανάγκην της ζωής σας.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Με 4 δελτία τού «Μπουκέτου» και 8 δραχμάς άποκτάτε τά έξής άριστουργήματα :

«**ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ**» ΤΟΥ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ

«**Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ**»

ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιού

«**Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ**» ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

«**ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ**» ΤΟΥ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

«**ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ**» ΤΟΥ ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣ

Στόν τόμον της «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» συμπεριλαμβάνεται και ή γεμάτη πάθος έρωτική ίστορία της «ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΣ ΝΤΑ ΡΙΜΙΝΙ» και οι παθητικοί «ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΓΚΟ»

«**Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ**» ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ

Έπίσης τό 7ον θιβλίον τού «Μπουκέτου» — «Οίκογενείας», τό όποιον περιέχει τά δύο άριστουργήματα :

«**ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ**» ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

«**ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ**» ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ

Καθώς και τό 8ον θιβλίον :

«**ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ**» ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

Όμοίως με τά ίδια δελτία και δραχμάς 8 άποκτάτε και την «ΠΑΗΓΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» τού Όνορέ Μπαζζάκ και την «ΣΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΙΑΓΩΝ» τού Ίουλιου Βέρν.

Προσεχώς θα κυκλοφορήσει τό έναντον θιβλίον :

«**ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ**»

ΤΟΥ ΕΤΕΝΣΕΛ.

Άπό τάς παλαιότερας εκδόσεις τού «Μπουκέτου» δίδονται εις τούς αναγνώστους μας με τά ίδια δελτία και δραχμάς 5 διά τάς Άθήνας και 6 δραχμάς διά τάς έπαρχίας τά έξής θιβλία :

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

ΤΟΥ Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

ΤΗΣ ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Η ΜΟΝΑΡΤΡΗ ΤΟΥ ΕΡ. ΜΥΡΖΕ

Η ΣΟΝΙΑ ΤΗΣ ΓΚΡΕΒΙΑ

ΚΑΙ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥ.

ΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ ΤΟΥ ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι, έκαστος δραχ. 5 διά τάς Άθήνας)

και 6 διά τάς Έπαρχίας)

Και τά όκτώ περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ

πού τιμώνται δραχ. 25, πρός 5 δραχ. έκαστον διά τάς Άθήνας και 6 διά τάς Έπαρχίας έλεύθερα ταχυδρομικών τελών.

Διά τό Έξωτερικόν επί πλέον τά ταχυδρομικά έξοδα.

Είδοποιούνται δηλαδή οι αναγνώστους μας, ότι τά θιβλία αυτά πρέπει να τά ζητήσουν άπ' εύθείας από τά γραφεία μας, καθ' όσον δέν θα σταλώσιν εις τά κατά τόπους Πρακτορεία τών έφημερίδων.